

Jak je to s tzv. řády lásky, o kterých mluví někteří lektoři?

Tento termín pochází z původní koncepce B. Hellingera, ale z pohledu současného porozumění traumatickým procesům, jde o koncept už zcela překonaný, retraumatizující a velmi nebezpečný!

Je třeba vidět dobu, kdy se tato koncepce tvořila a z jakého náboženského prostředí Hellinger vycházel. Potřeboval pojmenovat a zdůvodnit určité děje a přenosy v systému, ale je pohled byl ještě plný přeznačení, kdy říká, že dítě na sebe bere břemena rodičů dobrovolně z nevědomé dětské lásky k nim!

To je ovšem nebezpečný virus, neboť dítě to rozhodně nedělá dobrovolně a už vůbec ne z lásky k rodičům (naopak tento proces sebou nese potřebu vytěsnění svých reálných pocitů ublížení, vzteku, zneužití, násilí), ale dítě to nevědomě dělá z důvodu-instiktu-pudu svého přežití, protože je na rodiči závislé a potřebuje aby rodič přežil a tak přežilo i ono. Současně nese v sobě i vytěsněné parazitické části rodičů, které jsou nositeli určitých destruktivních tendencí, potřeb a strategií. Tyto části v něm zůstaly po porodu a matka mu je nemohla pomoci identifikovat a oddělit od jeho já, takže tady rovněž nejde o jeho volbu či projev lásky.

Tento starý virový koncept je jen obranným traumatickým mechanismem před pojmenováním reality a přijetím odpovědnosti rodiče a vytváří brutální retraumatizaci a zbavuje rodiče podílu odpovědnosti a celý zoufalý děj zabaluje do líbivého pláštiku "lásky". Tímto konceptem dochází k traumatickému spojení hodnot násilí a zneužití s láskou, přeznačení lásky a pudu přežití. Je nesmyslné tvrdit, že se malá holčička nechá zneužívat tatínkem pod dohledem maminky z nevědomé lásky k nim.

Rovněž samotné spojení lásky a řádu je absurdní samo o sobě. Láska není něco, co jde spoutat a omezit nějakými řády a pravidly, to je holý nesmysl. Nicméně toto přeznačené vnímání lásky, co to je láska a co není, bylo vždy zneužíváno církví ke kontrole lidí.